

8. Velykinis Jėzaus slėpinys, apreiškimo užbaigimas ir kulminacija iš vyskupo Andre – Marie Leonard (Namur, Belgija)

Dievas tau kalba per Jėzų, tikrą Dievą ir tikrą žmogų. Dievas kalba ne tik žodžiais kaip mes. Jis ypatingai kalba per įvykius. Net Naujojo Testamento žodžiai yra antraeiliai palyginus su unikaliu Jėzaus įvykiu. Jėzaus, kuris yra paties Dievo Žodis, tapęs kūnu. Per Jį Dievas mums visiškai apreiškė savo meilę mus išganydamas. Jonas ir Paulius tai nuostabiai sutraukė į dvi puikias eilutes: „Dievas taip pamilo pasaulį, jog atidavė savo viengimį Sūnų, kad kiekvienas, kuris Jį tiki, nepažūtų, bet turėtų amžinąjį gyvenimą. Dievas gi nesiuntė savo Sūnaus į pasaulį, kad Jis pasaulį smerktų, bet kad pasaulis per Jį būtų išgelbėtas“ (Jn 3, 16).

„Jei Dievas už mus, tai kas gi prieš mus? Jeigu Jis nepagailėjo nė savo Sūnaus, bet atidavė jį už mus visus, kaipgi Jis ir visko nedovanotų kartu su Juo?“ (Rom 8, 31-32)

per Jėzaus asmenybės bruožus, per Jėzų, tikrą Dievą ir tikrą žmogų, Dievas sudaro amžiną Sadorą tarp savęs ir žmogaus. Jis susituokia su žmonija Jėzuje. Jėzus tau šauki: „Aš tavo Dievas, aš pasidariau panašus į tave, tapau žmogumi, idant tu, būdamas paprastas žmogiškas kūrinys, galėtum dalyvauti pačiame Dievo gyvenime. Mano meilė tau atveria didžiulę viltį. Nebegaliu būti laimingas be tavęs. Pasitikėk: žmogus turi viltį pasiekti tikslą, nes jis ir aš esame viena Jėzuje. Būtent šita viltis buvo Pauliaus širdyje, kai jis sušuko: „Ir aš esu tikras, kad nei mirtis, nei gyvenimas, nei angelai, nei kunigaikštystės, nei dabartis, nei ateitis, nei galybės, nei aukštumos, nei gelmės, nei jokie kiti kūriniai negalės mūsų atskirti nuo Dievo meilės, kuri yra mūsų Viešpatyje Kristuje Jėzuje“ (Rom 8, 38-39).

Dievas tau kalba nužemeintu ir išaukštintu Jėzumi. Per antrą Jėzaus asmenybės bruožą, per nužemintą ir apleistą Sūnų, Dievas tau šaukia: „Nebijok! Aš patyriau tavo gyvenimą ir mirtį. Net giliausioje neviltyje esu su tavimi. Nors eisiu per tamsiausią slėnį, Jėzaus kryžius mane nuramina ir paguodžia. Kad ir kaip giliai nukristum, nuo šiol nukrisi Jame, nes Jis žemiau nusileido negu tu. Kad ir kokia sunki būtų tavo nuodėmė, netgi jei atrodo neatleidžiama, mano Sūnus ją nešė vietoj tavęs. Jis yra Dievo Avinėlis, kuris naikina pasaulio nuodėmes. Jis, kuris nenusidėjęs, ant kryžiaus buvo sutapatinamas su nuodėme. Kai Jis mirė Dievo apleistas ir šaukėsi manęs: Dieve, Dieve, kodėl mane apleidai? Nebijok! Ne mirtyje jis tave palydi ir eina pirma tavęs. Dėl tavęs jis buvo persisotinęs baimės ir drebėjimo. Dėl tavęs nužengė į pragarus visiškoje vienatvėje. Nebijok!“

Ir per trečią Jėzaus asmenybės bruožą pražuvusį ir atgijusį Sūnų, Dievas tau šaukia: „būk kupinas vilties. Mano Sūnus viską pakentė. Jis peržengė tavo neįkainojamų nusižengimų sieną. Kraupus tavo nuodėmės purvas užplūdo Jo nekaltą širdį iki pasibjaurėjimo. Ir dabar Jis gyvena dėl manęs, šviesoje. Kartu su Juo sudorosi savo nuodėmę. Atverk Jam savo širdį ir iš Jo širdies, kurią sužeidžia viso pasaulio nuodėmė, į tave trykš kraujas ir vanduo, kurie tave atgaivins. Vilkis! Jis jau paragavo tavo mirties kartėlio, ir šiandien tau atiduoda nepažūtingą gyvybę. Jis tau šaukia: Nebijok! Aš esu Pirmasis ir Paskutinysis, ir Gyvasis. Aš buvau miręs, bet štai esu gyvas per amžių amžius ir turiu mirties ir mirusiųjų pasaulio raktus (Apr 1, 17-18). Su Juo, jeigu nori, gali viską įveikti. Paimk Jį už rankos!“